

[Carsten Raft.]

lignende Institutioner skal give dem videre Uddannelse. Det har vist sig at være ualmindelig nyttigt og godt, og det vil sikkert faa almindelig Tilslutning. Husgerningsarbejderne har faaet et særligt Husgerningskursus. Her er et Omraade, hvor det er meget nødvendigt, at der gøres en Indsats for at bringe de paagældende i praktisk Forbindelse med Erhvervet, og disse Kursus har vundet almindelig Tilslutning, hvor de har været almindelig.

Hvad Landbrugsforanstaltningerne angaar, har Tilslutningen været meget beskedent. Jeg har saamænd beundret de Kolleger, der har arbejdet ihærdigt for at skabe Mulighed for, at der kunde komme mere ud af Arbejdet, og efter min Mening er det ganske givet, at principielt maa Rigsdagen staa bag den Tanke, at der er en Mulighed for at føre Byens unge Arbejdere over i Landbrugs-erhvervet, hvis de ønsker det. Og jeg giver det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram Ret i, at der her er givet Forudsætninger for, at de kan gaa over i andre Erhverv — en god, glidende Foranstaltning, hvorved man efterhaanden kan lempe sig igennem og faa dem ud i Erhvervslivet.

Hvis der er nogen Usikkerhed — og en lille Smule er der nok hist og her —, er det vel særlig over for den Foranstaltning, der har været den principielle og afgørende under den sidste Lov — den, der nu eksisterer —, nemlig de saakaldte Ungdomslejre. Personlig har jeg i en halv Snes Aar været knyttet til Arbejdet med dem gennem Ungdomsudvalget. Jeg har faaet Tro paa det, jeg er kommet til at staa det nær og til at holde af det, og det er muligt at jeg ikke er nogen særlig god objektiv Bedømmer af det, men det er i hvert Fald vanskeligt eller umuligt for mig at tale om disse Ting uden at slutte varmt op om dette Arbejde paa Grundlag af de Erfaringer, jeg har gjort i det praktiske Arbejde.

Selvfølgelig var der Vanskeligheder ved at komme i Gang. Lederne skulde være af en ganske særlig Slags, skulde have en ganske særlig Indstilling og særlige Evner. Man havde ikke nogen Karriere, hvorfra man kunde hente dem, der var ikke nogen særlig Uddannelse, man skulde regne med, og derfor var der i Begyndelsen lidt Usikkerhed og en Del Afskedigelser, men efterhaanden har man faaet skabt sig en Stab af Arbejdsledere, som virkelig har skabt Respekt om dette Arbejde. Alle, der kom ud til Lejrene, anerkendte da ogsaa, at her blev ydet noget godt og noget nyttigt. Virksomheden ude i Lejrene var i Begyndelsen præget af den

lidt primitive Opfattelse, at de unge Mennesker ikke skulde staa paa Gaden og drive; de skulde ud og tage fat. Men ogsaa dette har udviklet sig, alt som den arbejdstekniske Undervisning har fundet Form her i Landet — vel ikke mindst under Inspiration og Hjælp fra Lejrenes praktiske Arbejde hermed —, saaledes at man nu kan sige, at Lejrene ikke alene er en Foranstaltning, hvorved unge arbejdsløse kommer til at bestille noget og leve under gode og sunde Vilkaar, men at de ogsaa er Steder, hvor der øves en ganske overordentlig nyttig Opdragelses- og Uddannelsesvirksomhed til Gavn for de mange unge, som ikke har anden Uddannelse end den, det giver at være Bud eller Arbejdsdreng et eller andet Sted, og som derfor har vanskeligt ved at komme ind i det egentlige Erhvervsliv, ja, ogsaa i Arbejdsmandserhvervet, hvor Sjakket nok skal bestemme, om den enkelte Mand kan følge med, og er tilbøjelig til at støde ham ud, hvis han ikke kan det.

Jeg tror, denne Foranstaltning har haft overordentlig stor Betydning for de unge, som har været i Lejrene. De unge selv har selvfølgelig været skeptisk indstillet. Det er jo ogsaa en kraftig Foranstaltning at træffe, og selv om den har faaet Tilslutning af det store Flertal af Rigsdagspartierne, har der dog været nogen Modvilje; men jeg giver de ærede tidligere Ordførere ganske Ret, der gennem deres Samtaler med de unge mener at have faaet det Indtryk, at de, der har været i Lejrene, erkender disses Betydning og i og for sig er taknemmelige, selv om de selvfølgelig hellere vilde være hjemme og ude i Erhvervslivet.

Det er da ogsaa gaaet saadan, at Partierne i Rigsdagen har haft et nyttigt og godt — ja, jeg er næsten tilbøjelig til at sige kammeratligt Samarbejde om denne Lov gennem Ungdomsudvalget. Jeg har et langvarigt Samarbejde at takke den højtærede Socialminister, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen og det ærede Medlem Hr. Strøm for, der jo særlig har haft Indflydelse paa Udviklingen. Det har været saadan, at vi altid tidligere loyalt og positivt har kunnet enes om at samarbejde paa dette Omraade, og det var næsten altid saadan, at naar Folk udefra kom og saa paa Arbejdet, fik man Tak, Anerkendelse og gunstig og positiv Bedømmelse af de Bestræbelser, der blev udfoldet. Og da det kom til en virkelig interessant Prøve, nemlig i selve Ungdomskommissionen, hvor forskellige Ungdomsforeninger og deres Repræsentanter skulde vurdere Arbejdet og den særlige Form, det havde faaet, var det